

GESCHIKTHEIDSPROEF

3 WOORDKUNST-DRAMA

Beste kandidaat WKD-er

Je wil graag deelnemen aan onze toelatingsproef voor de afdeling 'Woordkunst - Drama' en hebt je hiervoor geregistreerd via onze website? Fijn! Dan kan je starten met de voorbereiding.

We willen je graag ontmoeten en zijn benieuwd naar jouw artistieke kwaliteiten. Volg bij het uitwerken van de opdrachten je hart. Wij willen vooral jou zien: wie je bent, wat je motivatie is, hoe je tegenover kunst en cultuur staat, hoe je jezelf toont in de opdrachten. Kom naar deze dag met een koffer vol dromen en een zak vol plezier zodat je op een ontspannen manier kan laten zien wàt je ons wil laten zien. Wij zullen jou uitdagen om het beste van jezelf te tonen.

De proef bestaat uit vier delen: Poëzie & Proza, Drama, Tekstanalyse en Beweging.

*De toelatingsproef is **bindend**. Indien je niet geslaagd bent, zal je niet kunnen starten aan deze opleiding. Alle kandidaten hebben de mogelijkheid om deel te nemen aan de **herkansingsdag**. Hiervoor dien je jezelf opnieuw aan te melden via onze **online registratiefiche**. Indien je last-minute besluit om niet deel te nemen breng je ons op de hoogte door te mailen naar wkd@pikoh.be*

Hoe verloopt de auditiedag?

Je wordt verwacht om **8u45** onder het afdak van onze speelplaats
- Gouverneur Verwilghensingel 3, Hasselt.

We starten om 9u00 met de proef beweging, nadien worden de kandidaten verdeeld in meerdere groepjes voor de proeven (poëzie&proza en drama)

Geschatte einduur: +/- 13u00

Het resultaat van de proef bevestigen we na afloop mondeling alsook per mail.

*Breng mee: **je laatste rapport** + een lunchpakket.*

We wensen jullie veel plezier en creativiteit met je voorbereiding.

het WKD-TEAM!

TEKSTANALYSE

Je mailt de tekstanalyse minstens 3 dagen voor je proef aflegt door naar: wkd@pikoh.be

Je kan het document downloaden via onze website.

POËZIE & PROZA

Voor dit onderdeel werken we individueel met elke kandidaat. Er wordt gelet op persoonlijkheid, spel-/spreekplezier, articulatie, stemgebruik/kwaliteit.

Je leert de prozatekst en het gedicht **uit het hoofd**.

1. Je kiest **één gedicht** uit de volgende vier keuzes.

Ik ken je land - Stijn Vranken

Hier lig ik weer,
aan de rand van mezelf, dicht
en dringend tegen je aan.

Ik ken je bressen als mijn broekzak, ik weet
waar je linies liggen en waar ze lekken,
ik weet wanneer je bodem brandt en hoe
en waarom, ik ken het knielen, het breken,
het scheuren, de scherven, de schoonheid zelfs
van het er samen sterven, als oude vijanden,
hand in hand.

Ik ken je land, liefste, ik heb het zo vaak
ten voeten uit veroverd. En toch,

toch lig ik hier weer heen en weer
aan de rand van mezelf, dicht
en dringend tegen je aan.

Eeuwigheid - Bart Moeyaert

Er zijn plekken
waar ik zonder glimlach
niet meer langs kan.
Ooit is daar een grap
verteld, een kus geroofd,
iets voor het eerst gedacht.
Ter hoogte van mijn oor,
bijvoorbeeld,
heb jij me op een nacht
beloofd dat eeuwigheid
een leugen is, maar dat het
daarom tussen ons niet
minder lang gaat duren.

Meer woorden waren er
niet nodig - een mond
spreekt van zichzelf al mooi
en huid heeft een geheugen.
Jij blijft mijn hals, mijn navel,
mijn holte van mijn knie
voor altijd bij.
Zonder glimlach kan ik
aan geen plek voorbij.

Ex memoria - Hans Kuyper

Er zijn heus wel foto's waarop hij lacht
en ik heb een oude sjaal die naar hem ruikt.
Ik weet zo goed hoe hij zijn armen spreiden kon
en dat zijn adem dan vreemd raspte in zijn keel-

en vooral dat al die dingen samenkwamen
op een dag, toen mijn verdriet zo groot was
dat alleen hij het wist te omvatten, klein
te knuffelen- weg te mompelen in mijn haar.

Maar nu het weer zo'n dag is, kan ik die sjaal
pakken, naar de foto's kijken, mijzelf en mijn
geheugen pijnigen - het wordt nooit meer zo,
Ik weet alleen nog dat het ooit zo was.

Je bewoont al jaren - Hagar Peeters

Je bewoont al jaren
alle kamers in mijn hoofd.
Het lukt maar niet
je te verdrijven.

Ik heb er andere namen
in gestopt, maar geen
wil zo beklijven
als die van jou.

Ik vind hem terug in het
merk kleren dat ik koop,
je speelt mee in alle
films die ik zie

en zo vaak roept iemand je
op straat dat ik

me afvraag hoe het kan
dat je uniek bent
en toch zo gangbaar.

Je speelt denk ik niet
in films, en mijn hoofd
bewonen doe je zeker niet.
Was het maar waar.

Je woont ergens in een huisje
aan zee en tuurt daar uit het raam.
Je wacht. Op mij. Maar
je vergat mijn naam.

2. Je kiest **één prozatekst** uit de volgende vier keuzes.

Zal ik kleiner gaan wonen - Ted van Lieshout

Ik ben blij dat die duiven weg zijn. Ik heb het altijd rotbeesten gevonden, maar opa was er gek op en zo lang hij ervoor zorgde vond ik het best. Het is goed dat ze onderdak hebben gevonden bij mensen die echt om die vogels geven, want ik had ze zeker verwaarloosd. Ik word gewoon te oud voor dat werk. Het huishouden is me nu al soms te zwaar. Daarom denk ik erover om kleiner te gaan wonen. Ik weet niet zeker of ik hier wel weg wil, hoor. Al mijn herinneringen liggen hier. In mijn hoofd zou ik dolgraag nog eens op reis gaan naar alle plaatsen waar opa en ik samen zijn geweest. Gewoon om te kijken hoe het daar ook alweer was.

Heldere hemel - Tom Lanoye

Van kindsbeen af had Andrej maar één droom gehad. Vliegen. Hij sportte niet voor de lol, hij sportte om een lijf te kweken dat paste bij piloten. Uithoudingsvermogen stond voorop. Pompen, tot hij door zijn magere armen zakte. Rennen, tot hij moest overgeven van de pijn in zijn zij. En elke ochtend: zwemmen. Baantjes trekken als voorbereiding op het vliegen. Zijn ogen waren altijd roodomrand, alsof ze ontstoken waren door wat hij zag om zich heen en waaraan hij, koste wat het kost, wilde ontsnappen. Omhoog, omhoog, omhoog.

Groener gras - Annelies Verbeke

Laetitia Blommaert zette de motor uit en ontdekte dat het haar beviel hier stil te staan. De windturbines naast de pechstrook draaiden op het ritme van de muziek die haar omgaf. Ze had de mp3 niet zelf samengesteld en wist niet hoe de band heette. Hij klonk meesterlijk. Ze wilde de contrabassist zijn, het instrument vol nagalmende klanken omarmen als een vriend die ze lang niet had gezien. Windturbines. Toen een nieuwslezer het woord uitsprak, ergens vorig jaar op een supermarktradio, had ze 'winterpiemels' verstaan. "Overheidssubsidies voor winterpiemels."

uit: Een schitterend gebrek - Arthur Japin

Als ik één ding kan is het liefhebben. Dat lijkt niet veel bijzonders, maar ik ben er trots op. Ik heb het geleerd zoals een zwerfhond leert zwemmen: omdat hij met de rest van de worp in een jutezak werd gepropt en in een snelstromende rivier is geworpen. Die ene die het tegen alle verwachting in gered heeft, dat ben ik. Met in mijn oren nog het gejang van degenen die het niet haalden, moest ik leren ergens van te houden. Ik ben niet onder gegaan. Ik heb de kant bereikt. Ik heb lief. Andere mensen dragen hun verdriet in hun hart. Ongezien holt hen dat vanbinnen uit. Het is mijn redding geweest dat ik mijn verdriet aan de buitenkant draag, waar het niemand kan ontgaan.

DRAMA

Voor dit onderdeel werken we in groep en per duo. Er wordt gelet op persoonlijkheid, spelplezier, samenspel, creativiteit, focus en noodzaak.

Je leert de **beide** rollen uit het hoofd.

ARMANDUS & DE DOKTER

uit Armandus de Zoveelste - Dimitri Leue

***De koning zit naast het bed van
de koningin.***

ARMANDUS

Het komt goed. Alles. Alles komt goed. Allemaal. Alles komt allemaal goed.
De dokter heeft het gezegd. Niet letterlijk. Niet met die woorden. Het was iets in die zin. Oh Mariola, mijn bloem. Mijn zon. Mijn zonnebloem. Met pit. Mijn zonnebloempit. Mijn kussen. Mijn zonnebloempitkussen. Mijn sloop. Mijn zonnebloempitkussensloop. En nu zou je dan normaal moeten lachen. Maar je moet niet meer lachen. Mijn zon is onder. Mijn bloem verwelkt. Mijn pit vruchteloos. Mijn kussen tevergeefs. Mijn sloop dat is al wat je nu bent. Mijn sloop. En je slaapt de hele tijd. Ik kan niet meer slapen, nu mijn lieve, fantastische vrouw zonder te verwittigen van de ene dag op de andere besloot om niet meer te ontwaken. Je ligt hier. En de dokters weten niet waar het aan ligt. Ik zit hier. En ik zie het niet meer zitten. Ik zie het niet meer zitten!

De dokter stapt uit het donker.

DOKTER

Rustig, koning Armandus, rustig. Zo is het wel genoeg geweest. Laat uw vrouw nu maar wat rusten.

ARMANDUS

Ze doet niet anders.

DOKTER

Rustig, majesteit.

ARMANDUS

Ligt uw vrouw al maanden te slapen?

DOKTER

Nee, majesteit.

ARMANDUS

Dat dacht ik al, anders zou u weten dat ik niet rustig kan zijn.
Zij is al rustig voor ons beiden. Ik, ik moet bewegen voor ons beiden. Begrijpt u dat, dokter?

DOKTER

Zeker, majesteit, zeker.

ARMANDUS

En maak haar nu maar wakker. De koningin is een ochtendmens. Ze zal heel boos op u zijn als ze hoort dat u haar heeft laten slapen. Daar buiten is er dauw die op haar kuit wacht. Er zijn spinnenwebben waar zij moet doorwandelen. Vogels die voor haar fluiten. Speciaal voor haar. En u, u laat haar slapen.

DOKTER

Dat is niet lief, majesteit.

Ik heb u al verschillende keren uitgelegd dat ik haar helaas niet kan wakker maken.

ARMANDUS

Dat kan toch niet! Iedere ziekte heeft een medicijn! Maar nee, wat mijn vrouw nu heeft, dat kennen we niet. Dat is ongeneeslijk. Dat kan toch niet. En een kus helpt ook al niet, dat heb ik al duizend en één keer geprobeerd. Ze slaapt. En slaapt. En slaapt. En slaapt. En slaapt. En slaapt. Geen verandering.

DOKTER

Dat is niet waar, majesteit, er verandert wel iets.

ARMANDUS

Wat verandert er dan, dokter?

DOKTER

Ze ademt steeds trager en steeds minder.

ARMANDUS

Oh ja, dat is waar. Er is inderdaad verandering.

Ze ademt steeds trager en steeds minder.

En op een dag zal ze maar één keer ademen.

Overdag zal ze inademen en 's nachts zal ze uitademen. En op een dag ... zal ze niet meer ademen.

DOKTER

Tenzij, majesteit ... tenzij we iets vinden.

ARMANDUS

Zoek dan! Sta hier niet zo maar te lummelen en zoek!

DOKTER

Zeker, majesteit, zeker.

ARMANDUS

Of nee, niet zoeken. Vinden! Vind dan! Vind uit! Vind iets uit! Iets!

DOKTER

Ik vind iets! Iets! Ik kan het! Ik kan het!

Niet. Ik kan de koningin niet genezen.

Ik heb al zoveel proefjes gedaan dat de koningin bijna geen bloed meer heeft. Ik kan het niet. Ik kan het niet. Ik kan het niet.

BEWEGING

Voor deze proef dien je niets voor te bereiden.

Je zorgt voor:

- kledij waarin je makkelijk kan bewegen: geen jeans of slobbertrui
- geen losse haren
- je danst op blote voeten of sokken

Woordkunst Drama

Woordkunst-drama, dat is spelen voor **publiek** en genieten van **vertellen** en **acteren**. Je kruipt graag in de huid van iemand anders, je bent niet vies van gekke bekken en smijt je graag in een rol. Je verslindt **boeken**, houdt van **poëzie** en spannende verhalen. We dagen je uit om zelf als **maker** je eigen verhalen en taal te creëren. Je bezoekt **theatervoorstellingen** waarin je kennismakt met verschillende theaterstijlen.

In de tweede graad proef je, naast drama en poëzie en proza, van muziek in het vak **muziektheater** en leer je je lijf helemaal kennen in het vak **bewegingstheater**. In het vak **stem** leer je je stem op een gezonde en expressieve manier gebruiken. Binnen het vak filmtheater leer je jouw stem en lichaam in te zetten voor de camera en naar jezelf te kijken. Je speelt samen met anderen en leert **zelfstandig werken**. Je krijgt een **stevige basis algemene vakken** zodat je na het zesde jaar nog alle mogelijkheden hebt om verder te studeren, al dan niet in de kunsten. Bij de algemene vakken zetten we extra in op talen en culturele vakken. Daar liggen ook jouw interesses.

In het 5de jaar ga je per vak de verdieping in op het vlak van de technieken van toneel, voordracht, beweging, muziek en film. **In het 6de jaar** kun je je vervolgens, na alle opgebouwde ervaring en kennis, verder specialiseren in diverse bovenstaande richtingen.

Veel succes met je voorbereiding.

Het WKD-team

Provinciale Kunsthumaniora Hasselt
Gouverneur Verwilghensingel 3, 3500 Hasselt